

6,000 Rb., og Mere ud til Pensioner, nemlig 10,000 Rb. Nu vil man maasse sige: Indenrigsministeriet giver virkelig Mindre ud; men det er netop det Beshynderlige ved det, at dette Ministerium giver Mere ud; Indenrigsministeriet giver nemlig 314,000 Rb. Mindre ud paa Bevaaesenet, og til Jernbanen tilskyder det 8,000 Rb. Mindre; dette er altsaa 322,000 Rb., som dette Ministerium giver Mindre ud; men, som jeg tidligere bemærkede, er det kun 318,000 Rb., som Indenrigsministeriet udgiver Mindre, og som en Følge heraf udgiver dette Ministerium igjennem sine øvrige Forvaltningsgrene 4,000 Rb. Mere; herunder er der imidlertid ikke indbefattet alle de Begjæringer, som gjøres med Hensyn til Gageringen, hvilke jeg ifølge det løse Overflag, som jeg har gjort, og som jeg før udtalte mig om, anslaaer til circa 120,000 Rb. og maasse noget Mere. See, her seer man, hvor nyttigt og rigtigt det vilde være, om Ministeriet, i Spidsen for de Finantsloven ledsagende Anmærkninger, gav os et Overflag af denne Art. Enhver af de ærede Ministre vilde der ved bevise Rigsdagen en stor Tjeneste; det vilde kun meget lide bebyrde de under Ministerierne virkende Arbejds kræfter, naar der i Spidsen for Anmærkningerne til hver Paragraph gaves en Colonne, hvori der anførtes Mere-Udgift og Mindre-Udgift paa de Poster, som vare forøgede eller formindskede, saa oversaae man klart og med Lethed det, der nu findes fordeelt rundt omkring i Anmærkningerne; det er netop denne korte Art Oversigter, hvor Diet paa een gang kan oversee forskellige Positioner, der savnes. Jeg har nu berørt For men, forsaavidt den allerede har været bragt paa Bane af Andre, og kun søgt at give dette Punkt en lidt fuldstændigere Udvikling og binde det til nogle Tal, som gjorde vor hele Stillning noget klarere. Jeg kommer nu til en anden Bemærkning. Det ærede Thing vil erindre, at jeg i forrige Aar indbragte et Lovudkast, som gik ud paa at fastsætte visse Bestemmelser for Finantslovens Affattelse, og imellem disse var der een, som havde til Hensigt at fyldestgjøre Grundloven ved Finantsloven, idet jeg nemlig antager, at Grundlovens tvende §§ 51 og 52 ikke ere fyldestgjorte ved Finantsloven. Der blev dengang givet et Haab om,

at det ene af disse Punkter, — der var nemlig 3 — det, som angaaer de juridiske Embedsmænds Lønning, skulde blive fyldestgjort ved Finantsloven iaar, saaledes at vi iaar skulde finde alle de juridiske Embedsmænds Indtægter — de lovlige naturligtvise, de ulovlige have vi Intet med at bestille, og heller ikke med de virkelig private — opførte paa Indtægtsiden, og de Udgifter, som afholdes af disse Indtægter, paa Udgiftssiden. Om de andre to Punkter blev der ikke givet noget saadant Haab; det ene blev i en svag Grad fyldestgjort, det andet blev derimod næsten afvist, det er et Stridspunkt. Hvad var de 2 andre Punkter? Det ene var at gjøre netop det Samme med alle de Indtægter, hvoraf Folketjens Geistlige betaales, som med de Indtægter, hvoraf de juridiske Embedsmænd betaales, og det 3die Punkt var anmærkningsvise at faae en nøagtig Meddelelse over Communerne's Budgetter, saavel Amtstraadene's som Sogne- og Kjøbstadcommunerne's. Til dette sidste Punkt blev der givet et Bidrag ved nogle statistiske Meddelelser, som vi erholdt. Jeg veed ikke, om man har forfulgt denne Idee, om man har udviklet den yderligere, og om vi kunne vente den realiseret. Hvad det første af de nævnte Punkter angaaer: nemlig de juridiske Embedsmænds hele Stillning, deres Indtægter og de dermed forbundne Udgifter, da troer jeg, at Enhver her i Thinget vil erkende, at, saalænge vi ikke have opnaaet det, vi i saa Henseende ønske, kunne vi ikke med nogenlunde Sikkerhed give os af med de Lovforslag, der forelægges os, Retsvæsenets Forbedring angaaende. Det er altsaa, seet fra denne Side, en Nødvendighed, at vi i Finantsloven have en klar Erkendelse af, hvad der i den Henseende kommer ind og hvad der gives ud, saaledes som Forholdene nu ere. Hvad Folketjens Geistligheds Lønning angaaer, da staaer det, troer jeg, dermed paa samme Raade. Jeg troer ikke, at vi fornuftigtvise bør komme til nogen Begrændsning af den saakaldte Kirkeforfatning, til noget Kirkeraad eller Deslige, saalænge vi ikke paa Finantsloven have indskrevet: Der er de Indtægter, hvormed Staten nu betaler Geistligheden; thi Geistligheden som Person eier In-